

РАЙНЕР МАРИЯ РИЛКЕ ВЕЛИКАТА НОЩ

Превод от немски: Ана Александрова, —

chitanka.info

Често от теб удивен стоях на моя прозорец
разтворен от вчера... И сякаш забрана висеше
над новия град. Пейзажът помръкваше тихо —

все едно, че ме няма. Предметите гордо отказваха
познанство и близост с мен. Към фенера нагоре
се притискаше уличка. Виждах — бе чужда. Над нея
стая прогледна, съчувствено осветена от лампа.
Вече имах участие. Развълнувани щори заключиха
блясъка.

Стоях. И проплака дете. Знаех: майката
тича из близките къщи — какво ли те могат!
И на целия плач безутешния повод разбирах.
Или се запяваше нейде: и гласът се простираше
в частица от мойто очакване. Или старческа
кашлица долу

изпълнена с упреци спореше с цялата нежност.

Удари някакъв час. Закъснях да броя и той падна
край мен.

Като чуждо момче, най-сетне допуснато, но
непипало топка

и не знае играта, с която тъй леко занимават се
другите,

гледа учудено: а сега, накъде? — Тъй стоях аз и ето

—
неочаквано проумях, че ти обикаляш с мен и играеш
о, възрастна ноц! Удивих ти се. Там, където
кули се мръщеха над града с участта неразкрита,
и планини непознати лежаха, и в близката околност
отчужденост поглъщаше всички случайни
проблясъци

на сетивата ми: Ти, Величие, бе това!

За теб не бе срамно, че ти ме познаваш. Дъхът ти
премина над мен. И твойта усмивка разпръсната
широко над мрачната строгост,

навлезе в мен.

1913 г.

Издание: сп. „Пламък“, брой 9–10, 01.09.2002

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.